

# РЕШЕНИЕ

№ 6211

гр. София, 23.05.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 05.04.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова**

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев**

**Пенка Велинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **1552** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Постъпила е касационна жалба от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] на Комисията за защита на потребителите, против Решение № 6041 от 29.12.2023 г., постановено по НАХД № 12758/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 002021/24.07.2023 г., е което Ивил Г. Б. - директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара при Комисията за защита на потребителите, е което на основание чл. 210а, вр. чл. 68д, ал. 1, вр. чл. 68д, ал. 2, т.2, вр. чл. 68 г, ал. 4 от ЗЗП на „Билла България“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева.

В жалбата се сочи, че решението е постановено в нарушение на материалния закон - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Твърди се, че дружеството не е изпълнило задължението си по чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗЗП да предостави на потребителя по

ясен и разбираем начин информация за основните характеристики на стоките или услугите, включително за състава на продуктите. По същество счита, че се предлага продукт, чието съдържание не отговаря на описанието на опаковката считайки, че „Билла България“ ЕООД използва заблуждаваща търговска нелоялна практика, тъй като с премълчаване прикрива съществена информация, относно характеристика на предлаганата стока, което представлявало използване на заблуждаваща нелоялна търговска практика. Излага относимите норми от националното и европейски законодателство. Счита, че не е налице хипотезата на чл.28 от ЗАНН.Иска се решението да бъде отменено, като бъде потвърдено наказателното постановление. Не претендира разноски, прави възражение за прекомерност на разноските на ответната страна.

Ответникът счита жалбата за неоснователна. Излага становище по същността на спора и моли жалбата да бъде отхвърлена с присъждане на разноски.

Участващият в делото прокурор от СГП дава заключение, че решението е правилно и следва да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна съгласно чл. 210, ал. 1 АПК, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

От фактическа страна по делото е установено, че на 22.02.2023 г., служители на Комисия за защита на потребителите, извършили съвместна проверка в търговски обект, собственост на „Билла България“ ЕООД, находящ се в [населено място] на [улица], в изпълнение на план-програма ЗИИП-ПИ съвместно проверки /обозначаване цените на хранителните стоки/.

В хода на проверката служителите на КЗП установили, че във витрината за риба и рибни продукти е изложен за продажба продукт е описание върху етикета, залепен върху опаковката от търговеца, съдържащ следната информация "рольца от раци свеж 100 гр., 2,45 лв.". Върху същата опаковка бил залепен и етикет от производителя на стоката, съдържащ следната информация "рольца от сурими- охладени"- съставки сурими /41 %/ -месо от риба,стабилизатори - парт. №С018 АСТИ447 4-1- срок

19.03.2023г.“. За извършена проверка, Д. К. Д. на длъжност Главен инспектор в при Комисия за защита на потребителите - С., съставила констативен протокол № 2755364/22.02.2023 г., в който били отразени констатираните в хода на проверката обстоятелства.

На 02.03.2023 г., Д. К. Д. на длъжност Главен инспектор в при Комисия за защита на потребителите - С., в кръга на своята компетентност, съставила акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 002021, въз основа на констативен протокол № 2755364/22.02.2023 г., като в акта установила, че констатираните в протокола обстоятелства при извършената проверка, осъществяват използване на нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, вр. чл. 68д, ал. 2, т.2, вр. чл. 68 г, ал. 4 от ЗЗП, като не предоставя съществена информация на средния потребител, което действие би могло да доведе до вземане на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на тази практика.

Въз основа на съставения АУАН, Ивил Г. Б. - директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към Главна дирекция „Контрол на пазара при Комисията за защита на потребителите издал обжалваното НП № 002021/24.07.2023, е което на основание чл. 210а, вр. чл. 68д, ал. 1, вр. чл. 68д, ал. 2, т.2, вр. чл. 68 г, ал. 4 от ЗЗП на „Билла България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева.

С оспореното по касационен ред решение въззивният съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че отговорността на дружеството-жалбоподател е ангажирана във връзка със заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 2, т. 2 ЗЗП. Изложил е, че съгласно същата разпоредба, съставът на нарушението се осъществява чрез предоставяне на невярна или подвеждаща информация, като последната може да се отнася до основните характеристики на стоката или услугата като наличност, преимущества, рисковете, които тя съдържа, изработка, състав, допълнителни части към стоката или услугата, извънгаранционно обслужване, разглеждане на жалби на потребителите, начин и дата на производство или на представяне на стоката или услугата, доставка, годност за употреба, използването ѝ, количество, спецификация, географски или търговски произход, резултатите, които могат да се очакват от нейната употреба, или резултатите и съществените характеристики от извършените изпитвания или проверки на стоката или услугата.

В тази връзка СРС е изложил, че относно понятията „нелоялна търговска практика“, „търговска практика“, „заблуждаваща търговска практика“ и понятието „търговец“ е дадена легална дефиниция в ЗЗП. Съгласно чл. 68д, ал. 1, пр. 2 от ЗЗП, търговска практика е заблуждаваща, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

Въззивният съд е изложил мотиви, че фактическият състав на административното

нарушение изисква първо да се установи съдържанието на предоставената информация, второ - цялостното ѝ въздействие в състояние ли е да въведе в заблуждение средния потребител, и трето - в състояние ли е да го мотивира да вземе решение, което без това въздействие не би взел. Тези три предпоставки следва да бъдат дадени в отношение на кумулативност. Средният потребител е този, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен. "Търговско решение" е всяко решение, взето от потребител за това дали да закупи стока или услуга, за начините и условията за нейното закупуване, дали да извърши цялостно или частично плащане, дали да задържи стоката, или да се разпореди с нея, да упражни правата си, предвидени в договора по отношение на стоката или услугата, независимо от това, дали потребителят решава да предприеме действие или не /§ 13, т. 31 от ДР на ЗЗП/. За да се направи извод за трайно поведение на търговеца, което да се квалифицира като практика, е необходимо нарушението да бъде констатирано в цялата магазинна мрежа на самия търговец или поне в рамките на представителна част от нея. Нито в АУА.Н, нито в НП са описани фактически констатации и/или твърдения, че търговецът е залепил етикети върху същите тези стоки, циркулиращи в търговката мрежа на дружеството.

СРС е приел, че върху трайно залепен етикет от производителя е отразено съдържанието на сурими в процентно съотношение - 41%. Съгласно Комбинирана номенклатура 2007, приложена към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23.07.1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и относно Общата митническа тарифа, в сила от 1.01.2007 г., сурими представлява междинен продукт, който се търгува в замразено състояние, състоящ се от белезникава каша, без миризма и без вкус, получена от фино смляно месо от риба, измито и изцедено. Последователните измивания елиминират по-голямата част от мазнината и водоразтворимите протеини. Преди замразяването на този продукт, към него се прибавят малки количества добавки [например захар, сол, D-глюцитол (сорбитол), дифосфат или трифосфат] за подобряване на консистенцията и за стабилизация на продукта по време на замразяването.

Приел е също, че от доказателствената съвкупност по делото, не може да се установи, че в останалото процентно съотношение от съдържанието на продукта не се съдържат продукти, получени в резултат на преработено месо от раци - обстоятелство, чието установяване има отношение към съставомерността на деянието, квалифицирано като административно нарушение. Освен това не се установява търговецът да е залепил своя етикет върху този, който е поставен от производителя на продукта и предвид нивото на информираност на средния потребител, наличието на етикет, поставен от търговеца, не би повлияло на способността му да се информира за състава на продукта - информация, която се съдържа върху етикета, поставен от производителя. Така въззивния съд намира, че наличието на етикет поставен от търговеца, не би повлияло на способността на средния потребител да се информира по начин, че той да бъде заблуден за характеристиките на стоката, в резултат на което той да вземе търговско решение да закупи продукта.

В случая информацията за съдържанието на стоката изхожда от неговия производител, а не от дружеството, което само предлага за продажба дадения артикул.

Изведен е извод, че не са налице основания за ангажиране на административнонаказателната отговорност на търговеца, като от доказателствата по делото не може да се установи по категоричен начин, че е осъществен състав на нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, вр. чл. 68д, ал. 2, т.2 от ЗЗП, за което на основание, за което на основание чл. 210а ЗЗП е санкциониран.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Касационната инстанция изцяло споделя мотивите на районния съд, поради което и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ АПК не намира за необходимо да ги коментира изцяло.

Разпоредбата на чл. 68в ЗЗП забранява нелоялните търговски практики. В чл. 68г, ал. 4 ЗЗП е указано, че нелоялни са и заблуждаващите търговски практики по чл. 68д. Съгласно чл. 68д, ал. 1 ЗЗП търговска практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в, ал. 2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

В разглеждания случай административнонаказващият орган е приел, че е налице една от хипотезите по чл. 68д, ал. 1 ЗЗП, включваща кумулативно следните предпоставки: 1) търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2) съдържаща се в тази практика невярна и подвеждаща информация, и 3) вземане на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика.

Съгласно определението, дадено в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП, "Търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

Общите принципи, изисквания и отговорности относно информацията за храните, предоставяна на потребителите, са установени в Регламент (ЕС) № 1169/2011.

Съгласно член 8, § 1 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 стопанският субект в хранителната промишленост, който отговаря за информацията за храните, е стопанският субект, под чието име или търговско наименование храната се предлага на пазара, или ако този стопански субект не е установен в Съюза — вносителят на пазара на Съюза. Съгласно член 8, § 2 от регламента стопанският субект в хранителната промишленост, който отговаря за информацията за храните, осигурява наличието и точността на информацията за храните в съответствие с приложимото законодателство в областта на информацията за храните и с изискванията на съответните национални разпоредби. В член 8, § 3 е указано, че стопанските субекти в хранителната промишленост, чиито дейности не засягат информацията за храните, не доставят храни, за които знаят или предполагат, въз основа на информацията, с която

разполагат в качеството си на търговци, че не отговарят на изискванията на приложимото законодателство в областта на информацията за храните и на изискванията на съответните национални разпоредби.

Следователно, производителят е този, който трябва да осигури точност на посочената на етикета на стоката информация, а търговецът, който предлага на крайния потребител закупената от производителя стока, е задължен да не я доставя, ако въз основа на информацията, с която разполага, знае или предполага, че тази стока не отговаря на нормативните изисквания.

Безспорно е по делото, че "Билла България" ЕООД е предлагало за продажба продукт с описание върху етикета, залепен върху опаковката от търговеца, съдържащ следната информация "рольца от раци свеж 100 гр., 2,45 лв." доставени от производителя, които са били предварително опаковани и етикирани. Върху същата опаковка бил залепен и етикет от производителя на стоката, съдържащ следната информация "рольца от сурими- охладени"- съставки сурими /41 %/ -месо от риба,стабилизатори - парт. №С018 АСТИ447 4-1- срок 19.03.2023г.“.

Дружеството не е осъществявало търговска практика, изразяваща се в изброените в § 13, т. 23 от ДР на ЗЗП форми, която да е свързана с представяне на невярна или заблуждаваща информация относно хранителните стойности на стоката. При това не е осъществен фактическият състав по чл. 68д, ал. 1 ЗЗП, не е нарушена забраната по чл. 68в ЗЗП за нелоялна търговска практика и не възниква отговорност по чл. 210а ЗЗП.

В подкрепа на горните изводи е Решение № 2894 от 12.03.2024 г. на ВАС по адм. д. № 11936/2023 г., VII о.

При правилно приложение на материалния закон въззивният съд е отменил наказателното постановление, поради което решението му следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН във вр. с чл. 143, ал. 3 АПК ответникът по касационната жалба има право на разноски. Претенцията е своевременно заявена и доказана в размера на 3180 лв. Но жалбоподателят прави възражение за прекомерност, което е основателно. Съдът съобразява задължителното тълкуване, дадено с решението на СЕС по дело С-438/22, съгласно което националният съд е длъжен да откаже да приложи Наредба № 1 от 9.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения като противоречаща на член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС. Делото не представлява фактическа и правна сложност. В касационното производство е проведено едно открито съдебно заседание. Оказаната на ответника правна помощ се изразява в изготвяне на отговор на касационната жалба и явяване в едно съдебно заседание, без да са ангажирани писмени доказателства. При това уговореният и заплатен размер на адвокатското възнаграждение от 3180 лв. е прекомерен и непропорционален, поради което следва да бъде намален на 2000 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН,

Административен съд София - град, VII - ми касационен състав

**Р Е Ш И:**

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 6041 от 29.12.2023 г., постановено по НАХД № 12758/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 състав.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на „Билла България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] за разноси в касационното производство сумата 2000 лв.

**Решението е окончателно.**

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**ЧЛЕНОВЕ:1.**

**2.**